

רע"פ 3216/21 - אחמד עבד אל רחמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3216/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אחמד עבד אל רחמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ת 26475-03-21 מיום 28.4.2021 שניתן על ידי כב' השופט העמית יורם צלקובניק; בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט העמית י' צלקובניק) מיום 28.4.2021 בעפ"ת 26475-03-21, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה במחוז מרכז (כב' השופט ט' פרי) בתת"ע 1022-11-20.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, בהעדרו, בעבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. על פי כתב האישום, נהג המבקש ברכב למעלה משנתיים לאחר שפקע תוקף רישיון הנהיגה שלו.
2. המבקש לא התייצב לדיון שהתקיים בבית משפט השלום לתעבורה במחוז מרכז ביום 15.2.2021, לאחר שמועד קודם נדחה לבקשתו. בית המשפט קבע כי המבקש זומן כדין ולפיכך, ראה בהיעדר התייצבותו הודאה בעובדות

כתב האישום, והרשיע אותו במיוחס לו. באותו היום, גזר עליו בית המשפט פסילה מלקבל או להחזיק רישיון לתקופה של חודשיים, פסילה מותנית וכן קנס בסך 2,000 ש"ח. זאת, לאחר שעמד על כך שלחובת המבקש 28 הרשעות קודמות, בהן מספר הרשעות בעבירה זהה.

3. יום לאחר מכן, פנה המבקש לבית משפט השלום וביקש לבטל את פסק הדין, בטענה שלא ידע על מועד הזימון, תוך הצגת אישורים רפואיים לתמיכה בטענתו כי היה חולה באותה עת. בית המשפט דחה את הבקשה. זאת, משום שהמבקש לא העלה כל טענת הגנה לגופו של עניין ומשום שהאישור הרפואי הוצא לאחר מועד הדיון ואינו תקף למוסדות משפטיים. בית המשפט אף קבע כי המבקש ידע על מועד הדיון, שכן הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה יום לאחר מתן פסק הדין, עוד בטרם הומצא לו פסק הדין. בהמשך נדחתה גם בקשתו להארכת מועד עונש הפסילה.

4. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, בגדרו טען כי לא הוזמן לדיון כדין משום שההזמנה נשלחה לכתובת שאינה כתובת מגוריו וכי בידיו אישורים רפואיים המצביעים על כך שלא היה בידו להגיע לדיון, וכן שהיה עליו לעבור קורס נהיגה אליו לא קיבל זימון.

5. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור. נקבע כי המבקש ניהל מעקב צמוד אחר החלטות בית משפט השלום בנוגע לדחיית הדיון והצטייד באישורים רפואיים אך לא הציגם במועד, ועשה דין לעצמו בכך שלא התייצב לדיון. בית המשפט עמד על כך שהמבקש אינו טוען כי לא ביצע את העבירה הזו מזה שנים, הוא נוהג ללא רישיון נהיגה לתקופות שונות, ומשכך אין ליחס משקל מיוחד לטענותיו בדבר עיכוב בקורס הנהיגה המונעת. עוד נמצא כי העונש שהוטל עליו אינו חמור באופן המצדיק את התערבות ערכאת הערעור. בית המשפט הורה למבקש להפקיד את רישיונו עד ליום 1.6.2021.

6. המבקש אינו משלים עם פסק הדין, ומכאן בקשות רשות הערעור ועיכוב הביצוע שלפניו.

נימוקי הבקשה

7. המבקש, שאינו מיוצג, טוען כי לא ידע על מועד הדיון שנקבע בבית משפט השלום, כי הזימון לא נשלח לכתובת מגוריו וכן כי גילה על פסק הדין במקרה. הוא חוזר על הטענה, כי היה חולה ביום הדיון, ואף ביקר אצל רופא. נטען, כי השתלשלות האירועים עד כה מנעה מן המבקש להגן על עצמו בפני בית המשפט ולהסביר את מעשיו.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים המעוררים סוגיה עקרונית החורגת מענייני הפרטני של המבקש, או כאשר קיים חשש ממשי לעיוות דין או לאי צדק מהותי (רע"פ 2925/21 נסראללה נ' מדינת ישראל (9.5.2021)).

הבקשה שלפני אינה באה בגדרם של חריגים אלה. היא אינה מציגה כל שאלה עקרונית, ואף אינה מתיימרת להציג שאלה כזו. לא מצאתי גם כי עולה ממנה חשש ממשי לעיוות דין או לאי צדק מהותי. זאת, בפרט מאחר שעיון בפרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי מעלה כי ניתנה למבקש אפשרות להעלות את טענותיו וכי אלו נדחו לגופן בפסק דינו של בית המשפט קמא. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

10. למעלה מן הצורך, יוער כי העונש אשר נגזר על המבקש רחוק מלהיות מחמיר בנסיבות העניין (ראו והשוו: רע"פ 2895/19 אבו סווי נ' מדינת ישראל(30.4.2019); רע"פ 2831/19 אבו ראס נ' מדינת ישראל(30.4.2019)).

11. סוף דבר, בקשת רשות הערעור נדחית. ממילא, נדחית גם בקשת עיכוב הביצוע.

ניתנה היום, א' בסיון התשפ"א (12.5.2021).

ש ו פ ט